

UOHSX003SA09

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R80/2011/VZ-14785/2011/310/JSI

V Brně dne: 5. října 2011

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 13. 4. 2011 podaném navrhovatelem –

- společností **Ambulance Meditrans, s. r. o.**, IČ 43874681, se sídlem Vazovova 3/3228, 143 00 Praha, za niž jedná MUDr. Ilja Chocholouš, jednatel, ve správním řízení zast. na základě plné moci ze dne 14. 12. 2010 Mgr. Františkem Šejnostem, advokátem se sídlem Pod Slovany 12, 128 00 Praha,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S13/2011/VZ-3200/2011/520/MNe ze dne 29. 3. 2011 ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – společnosti **Letiště Praha, a. s.**, IČ 28244532, se sídlem K letišti 6/1019, 160 08 Praha, za niž jedná Ing. Jiří Pos, předseda představenstva a Mgr. Josef Sinčák, MBA, místopředseda představenstva, učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Zdravotnická záchranná služba a lékařská služba první pomoci pro Letiště Praha**“, zadávané v jednacím řízení s uveřejněním podle § 29 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jehož oznámení bylo uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 24. 8. 2010 pod ev. č. 60049023, jehož dalšími účastníkem je organizační jednotka sdružení -

- **Záchranná služba Asociace samaritánů České Republiky Praha-západ**, IČ 48134821, se sídlem U Včely 1442, 156 00 Praha, za niž jedná Ing. Milan Majer, ředitel,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S13/2011/VZ-3200/2011/520/MNe ze dne 29. 3. 2011

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže.

1. Zadavatel – společnost Letiště Praha, a. s., IČ 28244532, se sídlem K letišti 6/1019, 160 08 Praha (dále jen „**zadavatel**“), uveřejnil v souladu s § 29 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“), v informačním systému dne 24. 8. 2010 pod ev. č. 60049023 oznámení jednacího řízení s uveřejněním na realizaci veřejné zakázky s názvem „Zdravotnická záchranná služba a lékařská služba první pomoci pro Letiště Praha“ (dále jen „**veřejná zakázka**“).¹
2. Úřad obdržel dne 11. 1. 2011 návrh společnosti Ambulance Meditrans, s. r. o., IČ 43874681, se sídlem Vazovova 3/3288, 143 00 Praha (dále jen „**navrhovatel**“), na přezkoumání úkonů zadavatele v uvedené veřejné zakázce, neboť zadavatel nevyhověl jím podaným námitkám proti svému vyloučení ze zadávacího řízení z důvodu nesplnění zadávacích podmínek. K uvedenému dni tedy Úřad oznámil zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, za jehož účastníky označil zadavatele, navrhovatele a dalšího uchazeče vyzvaného k jednání o nabídce – sdružení Záchraná služba Asociace samaritánů České Republiky Praha-západ, IČ 48134821, se sídlem U Včely 1442, 156 00 Praha (dále jen „**uchazeč ZSAS**“).
3. Navrhovatel se v podaném návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonu zadavatele domáhal přezkoumání rozhodnutí o svém vyloučení ze zadávacího řízení a na základě jím navržených důkazů požadoval, aby Úřad v souladu s ustanovením § 118 zákona uložil zadavateli nápravné opatření tím, že buď zruší zadání veřejné zakázky nebo zruší úkon zadavatele o vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení.

II. Napadené rozhodnutí

4. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 29. 3. 2011 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S13/2011/VZ-3200/2011/520/MNe (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým ve

---

¹ Pozn.: pokud je v textu uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění platné v době provedení úkonu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“ nebo „**orgán dohledu**“) nebo v době provedení jednotlivých úkonů účastníků řízení.

výroku I. rozhodl tak, že návrh navrhovatele na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele v části týkající se námitky porušení zákazu diskriminace zpřístupněním zadávací dokumentace před počátkem zadávacího řízení dle § 118 odst. 4 písm. c) zákona zamítá. V části neuvedené ve výroku I. tohoto rozhodnutí Úřad návrh navrhovatele dle ustanovení § 118 odst. 4 písm. a) zákona taktéž zamítl.

5. V odůvodnění napadeného rozhodnutí k výroku I. Úřad uvedl, že návrh týkající se porušení diskriminace zpřístupněním zadávací dokumentace před počátkem zadávacího řízení nebyl podán k tomuto oprávněnou osobou, a to z důvodu nemožnosti přezkoumání dodržení lhůt pro podání námitek podle ust. § 110 odst. 7 zákona. K přezkoumání dodržení zákonné lhůty ust. § 110 zákona pro podání námitek nemůže Úřad přistoupit z toho důvodu, že navrhovatel ve svých námitkách neuvedl skutečnosti rozhodné pro určení okamžiku, kdy se o domnělém porušení zákona úkonem zadavatele dozvěděl. Vzhledem k této skutečnosti nemohou být námitky v této části považovány za řádně podané a návrh navrhovatele musí být považován za neoprávněný, resp. podaný neoprávněnou osobou.
6. V odůvodnění napadeného rozhodnutí k výroku II. Úřad uvedl následující. Hodnotící komise, ustanovená na základě § 74 zákona zadavatelem, zjistila při posuzování splnění kvalifikace jednotlivých účastníků zadávacího řízení nejasnosti ohledně prokázání kvalifikačních předpokladů všech tří zájemců, kteří požádali o účast v zadávacím řízení. Zadavatel z tohoto důvodu obeslal dne 24. 9. 2010 jednotlivé zájemce s žádostí o dodatečné informace. Po posouzení dodatečně podaných informací a podkladů zadavatel vyloučil uchazeče ZSAS z důvodu nesplnění kvalifikačních požadavků. Dne 11. 11. 2010 zadavatel dvěma vyzvaným zájemcům zaslal elektronickou cestou dopis, v němž uvádí další doplňující informace. Přílohu tohoto dopisu tvořil aktualizovaný vzor smlouvy. Komise pro posouzení nabídek shledala dne 7. 12. 2010 nabídku navrhovatele jako nepřijatelnou, neboť navrhovatel nedoložil návrh smlouvy v souladu se vzorem.
7. Dne 22. 12. 2010 zadavatel obdržel námitky navrhovatele proti rozhodnutí zadavatele o jeho vyloučení. Dne 4. 1. 2011 bylo navrhovateli doručeno rozhodnutí zadavatele o nevyhovění těmito námitkám. Protože navrhovatel nepovažoval postup zadavatele v souladu se zákonem, podal dopisem ze dne 10. 1. 2011 návrh na zahájení řízení o přezkoumání rozhodnutí zadavatele o jeho vyloučení z další účasti v zadávacím řízení.
8. K jednotlivým argumentům navrhovatele, jež jsou obsahem návrhu na zahájení řízení o přezkoumání zadavatele, Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl následující. K námitce navrhovatele ohledně krátké lhůty pro zpracování dodatečných informací do nabídky ze dne 11. 11. 2010 bylo nejprve nutné zjistit, zda se v šetřeném případě jedná o zadavatele veřejného či sektorového. Na základě všech skutečností bylo zjištěno, že se na zadavatele při zadávání předmětné zakázky hledí jako na zadavatele sektorového podle ust. § 2 odst. 6 zákona, a jako takový byl v šetřeném případě na základě výkladu ust. § 49 zákona povinen odeslat žádost o dodatečné informace v poslední den lhůty, tj. nejpozději čtvrtý den před uplynutím lhůty pro podání nabídek. Dodatečné informace ze dne 11. 11. 2010 byly zadavatelem doručeny sedm dní před uplynutím lhůty pro podání nabídek,

jež byla stanovena na 18. 11. 2010 a tudíž byly dodatečné informace doručeny ve lhůtě stanovené zákonem.

9. Úřad se v první řadě zabíral způsobem doručení dodatečných informací zadavatelem, přičemž konstatoval, že v daném případě zadavatel doručil informace dne 11. 11. 2010 elektronickou poštou a z dokladu o doručení je patrný adresát i datum odeslání a doručení zprávy. Tento způsob doručení lze podřadit pod způsob doručení podle ustanovení § 148 odst. 2 zákona. Na základě výše uvedených skutečností a ustanovení § 40 odst. 2 a 3 zák. č. 40/1967 Sb., občanský zákoník ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), podle Úřadu vyplývá, že zadavatel doručil dodatečné informace ve lhůtě, ve formě a způsobem, který mu zákon umožňuje. Argument o porušení ustanovení § 149 odst. 3 zákona je dle Úřadu také neopodstatněný, neboť z předložené dokumentace nevyplývá, že by dokumenty byly zpracovány v softwaru, který by mohl být považován za nestandardní.
10. K argumentu navrhovatele stran změněných zadávacích podmínek se Úřad ve výše zmíněném rozhodnutí vyjádřil takto. Zasláním dodatečných informací ze dne 11. 11. 2010 se zadavatel snažil opravit nesoulad v textu jednotlivých příloh zadávací dokumentace tak, aby vzájemně souhlasily jednotlivé odkazy na příslušná ustanovení vzoru smlouvy. Tyto opravy a dodatečné informace dostatečně vypovídají o charakteru i umístění změn v jednotlivých dokumentech a z důvodu, že tyto opravy byly čistě formálního charakteru a jejich obsah nepřinášel žádné nové obsahové informace, nelze mít za to, že by tímto zadavatel měnil specifikaci předmětu veřejné zakázky a jednalo by se tedy o změny zadávacích podmínek. Navrhovatel nevezal tyto dodatečné informace při zpracovávání veřejné nabídky v úvahu a z toho důvodu byla jeho nabídka ze zadávacího řízení vyřazena. Námitku navrhovatele na nedostatečnou identifikaci původního a dodatečnými informacemi ze dne 11. 11. 2010 změněného dokumentu Úřad také odmítá, a to z důvodu zřetelného popsání provedených změn a označení článků a dokumentů, ve kterých došlo k úpravám.
11. Navrhovatel dále namítal škodu, která mu vznikne v důsledku ukončení jeho účasti v zadávacím řízení. S tímto argumentem však Úřad nesouhlasil, přičemž konstatoval, že každý z potencialních zájemců či uchazečů o veřejnou zakázku nese vždy riziko zbytečně vynaložených nákladů.

III. Námitky rozkladu

12. Proti napadenému rozhodnutí obdržel Úřad dne 13. 4. 2011 rozklad navrhovatele. Navrhovatel v rozkladu napadá rozhodnutí Úřadu v celém rozsahu a požaduje vyhovění návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele. V rámci svých námitek uvádí následující. Rozhodnutí Úřadu ve výroku I. o podání návrhu neoprávněnou osobou je nesrozumitelné a nepřezkoumatelné a důvodem pro toto tvrzení je podle zadavatele fakt, že navrhovatel byl oprávněn od počátku návrh na přezkoumání úkonů zadavatele podat a toto rozhodnutí podle něj dopadá na případy, kdy návrh podá osoba, která není účastníkem řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.

13. K odůvodnění délky lhůty pro doručení dodatečných informací navrhovatel v podaném rozkladu uvádí, že tím, že zadavatel poskytl dodatečné informace pouhých 7 dní před skončením lhůty pro podání nabídky ze strany soutěžitelů, vystavil zájemce riziku, že tito nebudou schopni během tak krátké doby zpracovat svoji nabídku. Dále navrhovatel uvádí, že zadavatel odpovídá za správnost a úplnost zadávací dokumentace, a proto měl důkladně zkontrolovat zadávací dokumentaci ještě před tím, než ji zpřístupnil zájemcům.
14. Způsob doručení dodatečných informací odůvodňuje navrhovatel v podaném rozkladu následovně. Dodatečné informace byly zájemcům zaslány pouze elektronickou poštou a nikoliv i prostřednictvím držitele poštovní licence. Tento dokument byl navíc odeslán bez autorizace a přílohy nebyly na rozdíl od průvodních dopisů označeny elektronickým podpisem. Z těchto důvodů navrhovatel přichází s tvrzením, že nemůže odpovídat za takto vzniklé negativní následky a namítá postup v rozporu s ust. § 149 zákona. Dále namítá to, že přílohy nebyly od sebe odlišeny a mohlo tedy objektivně dojít k záměně původních dokumentů a dokumentů zasláných zadavatelem v rámci doplňujících informací dne 11. 11. 2010. Zadavatel v souvislosti s tímto také uvádí skutečnost, že k tomuto mohlo dojít záměrně za účelem uvedení některého ze zájemců v omyl. Navrhovatel dále namítá to, že mu nebyl poskytnut kvalifikovaný výklad pro technické vyplnění příloh.
15. Ke změně zadávacích podmínek argumentuje navrhovatel v rozkladu následovně. Zadavatelem dodatečně poskytnuté informace z 11. 11. 2010 vedly ke změně zadávacích podmínek, což odporuje ust. § 49 zákona. Podle navrhovatele došlo k přidání jedné výkonové položky a tudíž i k přidání požadavku na rozšíření rozsahu nabídky veřejné zakázky, čímž došlo ke změně kritérií pro výběr nejvhodnějšího zájemce. Tato skutečnost nemohla být podle navrhovatele zájemcům sdělena podle ustanovení § 49 odst. 4 zákona. Zadavatel měl podle názoru navrhovatele postupovat podle ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) a zadávací řízení v plném rozsahu zrušit, neboť jeho postupem došlo ke změně zadávací dokumentace a nikoliv k poskytnutí dodatečných informací. Zadavatel byl z výběrového řízení dne 23. 11. 2010 vyloučen z důvodu nesprávného zpracování vzoru smlouvy a nesprávného zpracování nabídkové ceny v aktuální cenové tabulce. Důvodem pro vznik takového pochybení je podle zadavatele neodlišení původního a následně zasláného vzoru smluv a kalkulačních tabulek.
16. Navrhovatel v podaném rozkladu dále uvádí škodu, která mu v důsledku vyloučení jeho nabídky ze zadávacího řízení vznikne a nesouhlasí s argumenty Úřadu, že škoda je neopodstatněná a nese ji v plném rozsahu navrhovatel. Navrhovatel taktéž vytýká hodnotící komisi to, že nepostupovala v souladu s ust. § 76 odst. 4 a nepřizvala navrhovatele na jednání za účelem podání vysvětlení.
17. Na základě shora uvedených skutečností navrhovatel požaduje, aby předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dle ust. § 152 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) podanému rozkladu plně vyhověl a napadené rozhodnutí změnil tak, že vyhoví návrhu na přezkoumání úkonu zadavatele a uloží zadavateli nápravné opatření tím, že buď zruší zadání veřejné zakázky, nebo zruší úkon zadavatele o vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení ze dne 23. 11. 2010.

IV. Řízení o rozkladu

18. Správní orgán prvního stupně určil usnesením č. j. ÚOHS-S13/2011/VZ-6077/2011/520/MNe ze dne 19. 4. 2011 ostatním účastníkům řízení lhůtu pěti dnů k vyjádření k podanému rozkladu.
19. Zadavatel se k rozkladu vyjádřil dopisem ze dne 20. 4. 2011, ve kterém k problematice „porušení zásady diskriminace“ odkazuje na své stanovisko k návrhu na zahájení správního řízení a podtrhuje skutečnost, že navrhovatel v této věci nepředložil důkazy pro doložení svých tvrzení. K otázce „délky lhůty pro doručení dodatečných informací“ zadavatel uvádí, že riziko specifikované navrhovatelem bylo hypotetické, neboť uchazeči podali nabídky až po prokazatelném doručení dodatečných informací. Zadavatel prohlašuje, že k vyjasnění rozporu zadávacích podmínek přistoupil bezodkladně po jeho zjištění, aby riziko minimalizoval. V souvislosti s rozkladovými důvody ohledně „způsobu doručení dodatečných informací“ zadavatel vzhledem k jejich shodnému obsahu s návrhem na přezkoumání úkonů zadavatele zdůrazňuje, že pro zaslání dodatečných informací použil způsob odpovídající zákonu, který umožňoval co nejrychlejší doručení dodavatelům (oproti poštovnímu přepravci) a současně „komfortní“ způsob, jak změněný obsah příloh co nejrychleji zeditovat a zařadit do nabídek. K části rozkladu týkající se způsobu „vyjasnění zadávacích podmínek“ zadavatel konstatuje, že tvrzení navrhovatele, že dodatečné informace vedly ke změně zadávacích podmínek, je mylné, neboť předmět zakázky byl od samého počátku vymezen exaktně a pokud navrhovatel věnoval přípravě nabídky i jen průměrnou péči, musel by sám odhalit nesoulad v podobě zjevné chyby v technické příloze zadávací dokumentace, v níž chyběla kolonka pro ocenění jedné doplňkové služby. Případná změna příloh, dle zadavatele, nebyla možná, neboť v doplňující informaci (v průvodní zprávě) byl charakter chyby i návod k použití dodatečné informace zřetelně a detailně popsán a nemohl tak uvést navrhovatele v omyl. V souvislosti s námitkou navrhovatele, že měl zadavatel zadávací řízení při zjištění nesouladu v zadávací dokumentaci zadávací řízení zrušit, zadavatel uvádí, že k takovému postupu nebyl důvod. Ohledně dalších rozkladových důvodů zadavatel odkazuje na svá dřívější podání Úřadu, přičemž poznamenává, že petit rozkladu pouze opakuje skutečnosti, ke kterým se Úřad ve svém rozhodnutí již dostatečně vyjádřil, a rozklad tak má toliko obstrukční charakter, neboť po čas, kdy nemůže být uzavřena smlouva s novým dodavatelem, vykonává činnost, jež je předmětem veřejné zakázky stále navrhovatel. Vzhledem k uvedeným skutečnostem zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu v souladu s ust. § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu rozklad v plném rozsahu zamítl.
20. Uchazeč ZSAS podal své vyjádření k obsahu rozkladu navrhovatel dopisem ze dne 21. 4. 2011, kde odkazuje na své stanovisko Úřadu ze dne 3. 2. 2011, které doplňuje prohlášením, že rozkladové důvody navrhovatele jsou účelové a zbytečně prodlužují délku správního řízení. Dále zmíněný uchazeč poznamenává, že zadávací dokumentace byla pro všechny účastníky stejná, a jak se s ní jednotlivě po stránce formální i ohledně souladu se zákonem vypořádali, bylo již „jejich věcí“.
21. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle ust. § 87 správního řádu a v souladu s ust. § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

22. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou dle ust. § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle ust. § 89 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
23. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S13/2011/VZ-3200/2011/520/MNe ze dne 29. 3. 2011 rozhodl tak, že návrh navrhovatele dle ust. § 118 odst. 4 písm. a) a písm. c) zákona zamítl, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Taktéž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se plně ztotožnil. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

24. Dle názoru navrhovatele je rozhodnutí Úřadu o podání námítky porušení zákazu diskriminace zpřístupněním zadávací dokumentace neoprávněnou osobou nesrozumitelné a nepřezkoumatelné z toho důvodu, že navrhovatel byl oprávněn tento návrh podat. K této námitce navrhovatele uvádím, že podle ust. § 110 odst. 2 zákona je stěžovatel pro podání námitek vázán subjektivní a objektivní lhůtou. Subjektivní lhůta činí 15 dnů a počíná běžet dnem, kdy se stěžovatel o domnělém porušení zákona ze strany zadavatele, které by mu mohlo způsobit újmu, dozvěděl. Běh objektivní lhůty k podání námitek končí uzavřením smlouvy. Subjektivita patnáctidenní lhůty je vázána na stěžovatelovu znalost skutečnosti, o které se domnívá, že naplňuje skutkové znaky pro možné způsobení újmy a pro porušení zákona zadavatelem. Pokud tedy navrhovatel namítá věcný argument spočívající v povědomí o písemné komunikaci mezi zadavatelem a uchazečem o veřejnou zakázku, konkrétně o předání zadávacích podmínek jednomu z budoucích uchazečů, musí mu také být znám okamžik, kdy se o takové skutečnosti dozvěděl, a je tedy povinen pro dodržení zákonné subjektivní patnáctidenní lhůty toto uvést tak, jak vyplývá z ust. § 110 odst. 7 zákona. Zadavatel postupoval zcela správně, když takto podanou námitku stěžovatele odmítl jako námitku nepodanou řádně. Podmínkou pro podání návrhu Úřadu je vyčerpání předchozího opravného prostředku, tedy námitek. Podle ustáleného výkladu zákona mohou být jen tvrzení uplatněná v námitkách předmětem navrhovaného řízení. Z uvedených skutečností vyplývá, že námitky nebyly v souladu s ust. § 110 odst. 5 řádně vyčerpány a z tohoto důvodu nenastala v dotčené části přípustnost podání návrhu Úřadu.
25. Navrhovatel zásadně nesouhlasí s délkou lhůty, která mu pro zpracování dodatečných informací byla zadavatelem poskytnuta, a to z důvodu toho, že mu byly dodatečné informace zaslány 7 dní před skončením lhůty pro podání nabídky. K tomuto argumentu navrhovatele uvádím následující. Ministerstvo financí České Republiky je jediným akcionářem zadavatele a jako takové disponuje všemi hlasovacími právy. Na základě této skutečnosti je třeba poznamenat, že na zadavatele musí být dle zákona nahlíženo jako na zadavatele sektorového, a to z důvodu interpretace ust. § 2 odst. 6 písm. b) bodu 1. zákona a ust. § 4 odst. 1 písm. i) bodu 2. zákona. Jako takový stanovil zadavatel lhůtu pro podání nabídek podle ust. § 41 odst. 5 zákona, a tedy se na něj vztahuje zákonná povinnost ust. § 49 odst. 2 a 3 zákona, která spočívá v dodržení lhůty pro podání žádosti o poskytnutí dodatečných

informací z vlastní iniciativy v dostatečném časovém předstihu před koncem lhůty pro podání nabídek. Tato lhůta má být, jak bylo uvedeno, dostatečná. Na základě skutkových okolností, čili na základě doplnění již pravděpodobně zpracovaných informací do nově zasláního změněného vzoru smlouvy, takovou lhůtu v délce trvání 7 dnů za dostatečnou považují.

26. Navrhovatel v podaném rozkladu dále uvádí, že dodatečné informace byly zadavatelem zaslány, na rozdíl od předchozí korespondence, pouze elektronickou cestu a navíc přílohy nebyly označeny zaručeným elektronickým podpisem, což odporuje ust. § 149 zákona. Dále navrhovatel namítá to, že dokumenty od sebe nebyly vhodně odlišeny, což je objektivním důvodem pro možnost vytvoření chyby. Na tuto argumentaci uvádím následující. Dle ust. § 148 odst. 2 zákona lze písemnost doručit mj. elektronickými prostředky. Z interpretace ust. § 148 odst. 2 a 3 zákona vlastně vyplývá, že písemnost je možné doručit jakýmkoli způsobem s tím, že zadavatel musí prokázat doručení písemnosti, což je fakt, který je s ohledem na dokumentaci doručení dodatečných informací ze dne 11. 11. 2010 patrný a požadavku zákonodárce bylo tudíž v tomto případě plně vyhověno. Z výše zmíněných důvodů tedy není možné souhlasit s navrhovatelovou námitkou, že zadavatel musel pro zachování řádného komunikačního styku poskytnout dodatečné informace prostřednictvím držitele poštovní licence, neboť zákon umožňuje použití nástrojů dálkových přenosů prostřednictvím veřejné datové sítě bez dalšího. Argument stejného označení příloh zaslaných v zadávací dokumentaci a zaslaných v případě doplňujících informací dne 11. 11. 2010 je zcela bezpředmětný z toho důvodu, že z průvodního sdělení k zaslaným dokumentům dne 11. 11. 2010 vyplývá, a to v celku logicky, že nově zaslání smlouvy se liší od těch původně doručených. Navrhovatel měl proto postupovat podle zcela jasně zadavatelem formulovaného požadavku vyplnění nově zaslaných smluv a jde k jeho tíži, že si takto nepočínal.
27. Navrhovatel také míní porušení zákona z důvodu, že nebyl poskytnut kvalifikovaný výklad pro technické vyplňování příloh. Tento návrh porušení ust. § 149 odst. 3 považuji za zcela neopodstatněný, a to z důvodu, že dokumenty tvořící přílohu sdělení dodatečných informací ze dne 11. 11. 2010 nebyly vyhotoveny pro software, který by nebyl dostupný základním uživatelům operačních systémů a webových rozhraní a šlo by tudíž o čistě formalistický přístup, požadovat po zadavateli tyto základní technické informace.
28. Navrhovatel v podaném rozkladu soudí, že dodatečně poskytnuté informace vedly ke změně zadávacích podmínek, což je v rozporu s ust. § 49 zákona. K tomuto tvrzení uvádím, že v konkrétním případě, tedy ve sdělení z 11. 11. 2010, zadavatel objasnil navrhovateli (a dalšímu uchazeči) své pochybení, které spočívalo ve formálním nesouladu dvou ustanovení vzorové smlouvy, kdy ve vymezení předmětu vzorové smlouvy byla uvedena služba, která však už nebyla uvedena v části vzorové smlouvy týkající se odměn za tyto služby. Z tohoto zjištění je nad míru jasné, že v žádném případě nemohlo dojít k navrhovatelem tvrzenému rozšíření zadávacích podmínek a tudíž ani změně zadávací dokumentace. Ze strany zadavatele došlo k opravě formálních, avšak důležitých pochybení ve smlouvě, ale nedošlo k přidání požadavků, které by již navrhovateli nebyly ze zadávací dokumentace známé, tak jak v podaném rozkladu navrhovatel uvádí. Zmiňovaná služba byla

součástí zadávací dokumentace od samého počátku zadávacího řízení a nedošlo tedy k její implementaci dne 11. 11. 2010.

29. Taktéž s argumentem navrhovatele o vzniku škody, způsobené jeho vyloučením z výběrového řízení, jsem se neztotožnil, a i v tomto případě plně souhlasím s názorem Úřadu, jež vyslovil v napadeném rozhodnutí prvního stupně. V rámci zadávacího řízení stačilo prokázat, jakým způsobem zajistí dodavatelé požadovanou techniku a personál a nebylo tudíž nutné *ex ante* uzavírat jakékoliv smluvní vztahy.

VI. Závěr

30. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
31. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Mgr. František Šejnost, advokát, Pod Slovany 12, 128 00 Praha
2. Letiště Praha, a. s., K letišti 6/1019, 160 08 Praha
3. Záchraná služba Asociace samaritánů ČR Praha-západ, U Včely 1442, 156 00 Praha

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy